

Fra Klubbens besøg på Christiansborg

onsdag, den 6. april 2016

Deltagerne samledes i pænt vejr efter årstiden i Rigsdagsgården foran den særlige Besøgsindgang ved Folketingets hovedtrappe. Efter gennemgået sikkerhedscheck mødtes vi med Mette Hansen, tidligere Landbrugsministeriet, men nu gennem mange år ansat i Folketingets Sekretariat. Mette Hansen er sekretær for Finansudvalget og vikarierer også som sekretær for andre udvalg. Hun fungerede således som sekretær for Miljø- og Fødevarerudvalget, medens det behandlede gødskningsloven.

Fra Besøgsindgangen viste Mette Hansen rundt i dele af Christiansborg, til dels ad trapper og gange, som vi ikke havde oplevet tidligere. Vi så samlingen af portrætter af tidligere statsministre og vi så samtaleværelset med amforaen af Sévresporcelæn med bladguld og tonet med diamantstøv. Den er en gave fra det franske parlament efter et besøg i 1909. Samtaleværelset ligger lige langt fra Folketingssalen og Landstingssalen midt i Vandrehallen, således at medlemmer fra begge ting kunne mødes der på midten. Det var i øvrigt lovforslagene, der indtil 1953, ”vandrede” fra Folketing til Landsting. Vi var også en tur Proviantgården, hvor vi så ”Planten”, der ”voksed” op gennem et par etager, og ”Rummet i Midten” med Bjørn Nørgaards udsmykning. Vi nåede ikke hen i de fløje, hvor Landbrugsministeriet i sin tid havde domicil.

Ad snævre (bag)trapper og ukendte gange i Det tredje Christiansborg nåede vi så frem til Finansudvalgets mødeværelse. Det første Christiansborg blev opført i 1740 som bolig for den enevældige konge – Christian d. 6. Det brændte i 1794, og et nyt blev opført i 1828; også det brændte - i 1884 – og det nuværende blev opført med Thorvald Jørgensen som arkitekt og taget i brug i 1918. Dette Christiansborg var ligesom de forrige tænkt indrettet med en bolig for kongen. Men kongen var nu ikke længere enevældig, hvorfor der også i slottet indrettedes faciliteter for Rigsdagens to kamre. Efter en del overvejelser afslog kongen - Christian d. 10. – at flytte fra Amalienborg, hvor kongefamilien havde boet siden branden i 1794. Frederik d. 7. havde dog enkelte gange opholdt sig på det andet Christiansborg. Det tredje Christiansborg var imidlertid allerede tegnet og delvist indrettet med en kongelig bolig med repræsentationslokaler og private gemakker. De private rum overgik til folkestyrets brug. Statsministerens kontor er indrettet i den kongelige lejlighed, og det måske fornemste

og mest betydningsfulde rum – tårnværelset – blev overtaget af Finansudvalget. Værelset er meget fornemt udstyret: loftet afsluttes i en kuppel, der i øvrigt kan ses oppefra i den i etagen oven over indrettede restaurant. Ned fra kuplen hænger en ikke særlig stor, men utrolig fin lysekrone. Den er ligesom en hel del andet fornemt inventar hjemtaget fra guvernørboligen på De Vestindiske Øer.

Folketinget har 23 stående udvalg, herunder Finansudvalget, der ligesom de øvrige har 17 medlemmer, hvortil kommer nogle suppleanter. Udvalgsværelset er permanent indrettet med udstyr til fjernsynsudsendelser. Formanden er Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance. Finansudvalgets møder er normalt ganske kortvarige. Beslutning træffes ved flertalsafgørelser. Finansudvalget ændrer ikke i aktstykker; hvis et aktstykke ikke kan godkendes i den foreliggende form, vil den pågældende minister blive underrettet herom, og han vil trække aktstykket tilbage. Blandt Finansudvalgets største enkeltopgaver er gennemgangen i august af forslaget til det kommende års finanslov.

Efter at formanden for Miljø- og Fødevarerudvalget, René Christensen, havde afsluttet et møde i dette udvalg, kom han over i Finansudvalgets mødeværelse for at fortælle om arbejdet i sit udvalg. Det havde naturligvis kunnet mærkes, at arbejdsområdet var vokset ved sammenlægningen af Miljøministeriet og Fødevarerministeriet. En sag, der har fyldt meget i Miljø- og Fødevarerudvalget har været ”landbrugspakken” og spørgsmålet om kvælstofforbruget i forhold til miljøkravene.

Generelt yder udvalgsformændene en stor indsats og har betydelig indflydelse på et udvalgs resultater. Formanden har jo bl.a. til opgave i videst mulig udstrækning at samle udvalget på tværs af partiskel og andre skel. Selv om drøftelserne i et udvalg reelt mere samler synspunkterne end spreder dem, er det alligevel spredningen og uoverensstemmelserne, der fylder mest i medierne. Faktisk kan der under udvalgenes drøftelser opnås stor forståelse for de repræsenterede forskellige holdninger, en forståelse, som kan danne baggrund for udvalgenes ganske betydelige indflydelse i Folketingets arbejde. De to dele af Miljø- og Fødevarerudvalgets arbejdsområder – miljø og fødevarer/landbrug – har traditionelt indeholdt betydelige modsætninger, og det kan være svært at opnå resultater, efter at disse områder er lagt sammen. Sammenlægningen kræver meget af udvalget og dets formand, men gør arbejdet mere helhedsorienteret.

Både Mette Hansens og René Christensens fortællinger gav deltagerne en indsigt i Folketingets funktion og aktiviteter bag Christiansborgs solide mure, som ellers kan være vanskelig at opnå som almindelig borger. Det var en meget interessant og spændende eftermiddag.